

JOHN HARLEY WESTON
REVIEW BY ROOTSTIME - BELGIAN RADIO/PRESS - JULY 2008
(John Harley Weston album 'Welcome Back To Reality')

For the direct link featuring the article below go to this link and flick to page 2 then click on John Harley Weston <http://www.rootstime.be/CD%20REVIEWS/2008/2008-JULI10.htm>

I'm not quite sure what this review says but it must be good because lots of stations in Europe are saying 'send us a CD' after reading this review.

This review is by Freddy Celis/Rootstime.....

'Van John Harley Weston wordt gezegd dat zijn stem een kruising is tussen Neil Diamond, Paul Carrack en Paul Rodgers en dat zijn muziek aanleunt bij wat we kennen van Bruce Springsteen en John 'Cougar' Mellencamp. En eerlijk is eerlijk, die vergelijkingen kloppen grotendeels want ook wij horen flarden van dergelijke referenties duidelijk terug bij het beluisteren van de cd "Welcome Back To Reality" van deze naar Australië geëmigreerde Schot. De eerste song "Whatever Makes You Happy" heeft alles van deze beroemde heren in zich verenigd. Neil Diamonds' stem, de sound van Springsteen en de swingende handclaps en cajunachtige accordeon die zo vaak opduiken in Mellencamp's liedjes. De tien tracks zijn nummers die op akoestische gitaar ontstonden en later in de studio afgewerkt werden door toevoeging van een hele reeks extra instrumenten die bijna allemaal door deze singer-songwriter zelf worden ingespeeld. Toch zijn het vooral de vocale prestaties van John Harley Weston die het grootste deel van de aandacht opeisen. Zijn stem is erg krachtig en haalt moeiteloos een breed bereik waardoor de songs iets majestueus krijgen zoals ook Neil Diamond zijn soms bombastische liedjes pleegt te brengen. Het is al van 2004 geleden dat wij voor het eerst iets van deze artiest mochten horen via zijn album "Hope Harbour" dat overliep van op gitaarklanken gebaseerde rocksongs met invloeden uit de blues, country en rootsmuziek. Die trend wordt gewoon doorgezet op deze opvolger waar de liedjes misschien nog wat sterker zijn dan op het vorige album. "Believe In Yourself" en "I'll Never Leave You Lonely" hebben zo'n stevige beat en rocken zoals de groten dat voornamelijk doen. Alle nummers werden opgebouwd rond een catchy melodie en knappe gitaarriffs ter ondersteuning van de uitstekende stem van John Harley Weston. "Picklefork" gaat er bij ons alvast in als zoete broodjes. Wat een heerlijke song is dat: sterk gezongen (alweer héél veel Neil Diamond in de stem) en instrumentaal zeer hoogstaand (met ook alweer opduikende Mellencamp-herinneringen) en met prachtige accordeonklanken. Op de oorspronkelijk uit Australië stammende klassieker "Waltzing Matilda" horen we hoe knap hij kan omgaan met het accordeon. Ondanks de ontelbare versies die er al zijn van dit nummer hoort Weston's intimistische versie zeker bijgezet te worden in de galerij der groten. Andere favoriete songs uit dit album zijn de titeltrack "Welcome Back To Reality (Foundation)" en het aan Paul Rodgers en Free schatplichtige "Let Your Life Begin". Ook opvallend tussen de tien songs is een ode aan Van Nguyen - een Australiër die in Singapore werd opgehangen omdat hij drugs bij zich had - in het emotioneel geladen akoestisch gebrachte nummer "Righteous Son". Dit lijkt wel op Johnny Cash revisited en de schitterende harmony vocals zullen Bruce Springsteen groen van jalousie doen kijken. Ik zou alvast niet te lang nadenken over een beslissing om dit album aan de cd-collectie toe te voegen. Je zal er nog vaak plezier aan beleven'.
(valsam)